

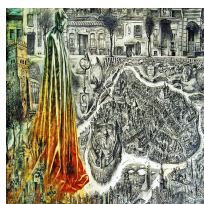
Н. П. Гуменюк

Дишко Олександр Артемович

ДИШКО Олександр Артемович (22. 11. 1953, Луцьк) – майстер художньої кераміки, живописець і графік. Чоловік *Е. Сабової-Дишко*. Обл. мист. премія ім. Й. Кондзелевича (2004). Член НСХУ (1989). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1980; майстерня [М. Гладкого](#)). Працював у худож. майстернях м. Саранськ (Мордовія, 1980–86); на Волин. худож.-вироб. комбінаті (1987–89); у Волин. худож.-вироб. майстернях (1986–94). На творчій роботі. Основні галузі – живопис, станк. і книжк. графіка, монум.-декор. мистецтво. У роботах Д. – поліфонія образів із минулого, сучасного та майбутнього; його полотна – своєрідна візія крізь призму минувшини. Створив низку робіт на основі істор. реконструкцій Луцька. Учасник міських, обл., респ., всесоюз. та міжнародних художніх виставок від 1980. Персон. – у Луцьку та Львові (1989), Києві (1990, 1994). Оформив кн. «Луцький замок» П. Троневи́ча (Лц., 2003), низку наук.-інформ. збірників Луцького істор.-культур. заповідника. Окремі роботи зберігаються у картин. галереї Запорі́з. організації НСХУ.

Фотоілюстрації

Основні твори

плакати – «Оргія» (1989), «Подайте на культуру» (1991), «Історико-культурний заповідник у Луцьку» (1992); живопис – серія «Весна» (1994); «Погляд у минуле» (1988, Будинок культури у м. Володимир-Волинський Волин. обл.), «Коронація Данила, князя Волинського і Галицького» (1990, Маріїн. палац, Київ), «Уява», «Анонімус (Мефодій Волинський)» (обидва – 1991), поліптих «Св. Миколай – патрон Волині» (Луцький істор.-культур. заповідник), «Загублений ключ», «Подих весни» (усі – 1992), «Атака в минуле», «Похід» (обидва – 1994), «Пограниччя», «Дрімотна», «Відлуння Берестечка» (усі – 1996), «Згадай Люблін», «Початок легенди», «Поле роздумів», «Тисячолітні води» (усі – 1997), «Метафізична реальність», «Аксонетрія звуку», «Луцький замок 16 ст.», «Луцький замок 18 ст.», «Луцький верхній замок у другій половині 16 ст.» (усі – 1998), «Острів Луцьк», «Дрімаюча муза війни і миру», «Дотик до землі» (усі – 1999), «Вечірнє світло» (2000), «Тиха хода минулих літ вулицями старого міста» (2001), «Мелодія урбанізації», «Звуки осіннього дощу» (обидва – 2003), диптих «Присутність» (2004), «Пролітаючи над Лучеськом Великим», «Кроки по бруківці», «Осінні настрої» (усі – 2005).

Рекомендована література

1. Гуменюк Н. Єжи Гоффман використовує роботи Олександра Дишка // Віче. 2005, 31 берез.;
2. Олександр Дишко. Малярство. Графіка: Альбом. Лц., 2006;
3. Ворон В. Ні дня без штриха // ГУ. 2006, 2 верес.

Бібліографічний опис:

Дишко Олександр Артемович / Н. П. Гуменюк// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24438>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).